

EZ DAKIT

Ainara Gómez Pacheco

Vitoria/Gasteiz

Ez zintudan ezagutu, ez.
Ez dakit nolakoa zinen, ez.
Ez dakit nola hitz egiten zenuen, ez.
Ez dut ezagutzen zure ahotsa,
zure izaera,
zure begirada, ez.
Ez dakit zure antzekoa naizen ala ez.
Ez dakit zeintzuk ziren zure ohiturak.
Ez dakit euskara maite zenuen ala ez.
Ez dakit zer gertatu zitzaizun.
Ez dakit zein zaren.
Galduta nago mundu ziztrin honetan.
Badakit oso garrantzitsua izan zinela,
maite izan zenuela,
semeak izan zenituela,
matematikari hutsa zinela.
Badakit beti zoriontsu zeundela,
dena kontra zegoenean,
dena txarto zihoanean,
irribarre zabal batekin aurrera jo zenuela.

Badakit horren kontra egin zenuela azkenengo
momentura arte,
oso indartsua izan zinela,
barne-indarra zenuela.
Badakit zure agurra oso gogorra izan zela beraientzat,
famiarentzat,
lagunentzat.
Baina zuk hori uste ez baduzu ere...
Asko hitz egin didate zutaz.
Hainbeste denbora pasa ondoren, zutaz oroitzen
dira.
Lagun ona zinela esan didate,
bihotz-onekoa.
Ez, ez zintudan ezagutu,
mundu honen parte ez nintzelako oraindik.
Baina ziur egon.
Ohore handia izango zatekeen zu ezagutu izana.
Hemen
asko maite zaitugu,
eta fisikoki ez egon arren,
beti gure bihotzean izango zara.
Ez, ez dakit nolakoa izan zinen.
Baina
asko maite zaitut,
aittite.